

In woord en draad

Een brief aan
Agnesse de le Plache

MICCA

Lieve Agnesse,

Meer dan tachtig jaar was je toen je naam in de gerechtelijke registers terechtwam. Meer dan tachtig jaar. Dat is een heel mensenleven, Agnesse. Je was de vrouw van Georges de le Court en je woonde hier in Ellezelles. Daar houden de persoonlijke gegevens bijna op.

Achter die paar gegevens ligt een lang leven dat uit beeld is verdwenen. Ik stel me soms voor hoe vaak je dezelfde wegen hebt gelopen die hier nog altijd tussen de heuvels slingeren. Hoe je huis eruitzag. Wie je graag zag. Wat je deed op een gewone ochtend, lang voordat iemand je naam in verband bracht met hekserij.

Op 26 oktober 1610 kwam daar een einde aan. Samen met vijf andere vrouwen uit Ellezelles werd je veroordeeld. Jullie straf was *corde et feu*: eerst de koord, daarna het vuur.

In mijn e-book *Rond de tafel, een gesprek op basis van waargebeurde feiten*, bracht ik jullie zes opnieuw samen. Ik liet je daar vertellen over de angst. Over mensen die hun hoofd gebogen hielden uit schrik voor roddels, jaloezie en beschuldigingen. Over angst die van moeder op dochter werd doorgegeven. Die woorden heb ik jou gegeven. Ze zijn geen historische getuigenis, maar ze proberen iets te vertellen over de wereld waarin jij en de andere vrouwen terechtwamen.

Misschien is het daarom dat ik voor jou iets wilde maken waarin bescherming zo nadrukkelijk aanwezig is.

Een grote omslagdoek. Warm en zwaar genoeg om rond je schouders te slaan. Ik heb hem niet netjes en volmaakt gemaakt. Er zitten losse draden in, gaatjes, ruwe kleurwisselingen en steken die niet helemaal zijn zoals ze horen te zijn. Alsof de doek al lang bestond voordat ik hem maakte. Alsof iemand hem gedragen, hersteld en opnieuw gedragen heeft.

Overal in de doek zitten ruiten. Ook daarover praten we in *Rond de tafel*. Ik laat je vragen wat die ruiten betekenen en vertel je over hun oude verbondenheid met vrouwelijkheid, vruchtbaarheid en bescherming. Met de moederschoot en met nieuw leven.

Nu denk ik vooral aan dat laatste: bescherming.

Je had meer dan tachtig jaar geleefd toen men besloot dat je een gevaar vormde. Van al die jaren bleven uiteindelijk slechts enkele gegevens in de archieven achter: je naam, Agnès de le Plache, je echtgenoot Georges de le Court, Ellezelles als je woonplaats, je hoge leeftijd en de datum waarop je werd veroordeeld.

Daarom leg ik, meer dan vier eeuwen later, deze omslagdoek rond jouw schouders.

De ruiten konden je toen niet beschermen. Ze kunnen dat nu evenmin.

Maar ze kunnen jouw naam dragen.

*Liefs,
Mieke*